

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

11. SRPNA 2013

Z obsahu:

Bůh vždycky překvapuje

Homilie Svatého otce
Františka v Aparecidě
24. července 2013
- strana 2 -

Nejznámější mariánská svatyně v Brazílii?

„Naší milé Paní z Apa-
recidy“ - ochránkyně
Brazílie
- strana 4 -

Daroval křesťanům

„Salve Regina“ -
Heřman z Altshausen
(Heřman Chromý)
- strana 6 -

Získejte za učedníky všechny národy!

(Mt 28,19)
Ke svatořečení P. Arnolda
Jansseny před 10 lety
- strana 8 -

Lidé vroucí víry

Obnova osobní víry
jako odpověď na krizi
Církve v Evropě
- strana 10 -

Důsledky absence otců v rodinách jsou zdrcující

- strana 11 -

I s ohledem na nehygie- nické potraty je třeba říci pravdu

- strana 12 -

Naše milá Paní z Aparecidy

Editorial

V týdnu, kdy slavíme Nanebevzetí Panny Marie, můžeme upřít svůj zrak na Bohorodičku a spolu se Svatým otcem říci: „Ukaž nám Ježíše.“ Panna Maria vždy pokorně ukazuje na svého Syna, ví, že Kristus je Bůh a jen jemu přísluší kult klanění. Je však na místě, aby křesťan uctíval Boží Matku. Ovšem děje se tak s ohledem na zásluhy jejího Syna. A ona, která přijala Ježíšovo slovo na kříži „Hle, tvůj syn“, se nám odměňuje svou přímluvou, pomocí a mateřskou láskou.

Slyšíme však také Mariino: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Namítneme: To je nemožné. Nemožné? Jestliže jsem Kristu uvěřil, vím, komu jsem uvěřil. Tady už neexistuje prostor pro nějaké pochybnosti. Jistě nikdy nenastane okamžik, kdy by nám Kristus řekl: „Nechci s tebou nic mít.“ Tím by popřel svou vykupitelskou oběť na kříži. A tak jenom my sami se můžeme právě vlastní nedůvěrou vzdálit od Ježíše.

Dvě velké osobnosti jsou zářným příkladem, jak naplnit ono „všechno, co vám řekne“. Je to Heřman z Altshausen (str. 6), jemuž se připisuje autorství nejznámějšího mariánského hymnu „Salve Regina“. Když si přečteme, čím vším bylo lidstvo obdarováno skrze jeho osobu, tak to v nás zákonitě vzbudí obdiv k Boží velikosti. Heřman je však také světlem pro ty, kdo mají celoživotně postižené děti. On, který byl už od dětství spasticky ochrnutý, vykonal tolik úžasných věcí! Nejde o velikost jeho činů, ale kolik způsobily radosti v srdcích lidí. Ano, člověk nikdy neví, oč ochudí Boží plán s lidstvem, když nechá umřít ještě v lůně matky postižené dítě. Třeba by se narodil další genius... Pravdě do očí se dívá Mons. Laun ve své reakci na skandál na vídeňské potratové klinice (str. 12).

Druhým příkladem naplnění Kristových slov je sv. Arnold Janssen (str. 8). I jeho dílo je velkolepé, u něho zvláště na poli misijním. Jistě byl jeho životní osud předurčen tím, že ho vlastní matka od nejranějšího věku zasvěcovala pod ochranu Panny Marie. Kolik máme světců, v jejichž životopise čteme, že v dětství je jejich matka zasvětila Matce Boží!

Kde tedy hledat záchranu v dnešní duchovní a společenské krizi? V osobní víře každého z nás – říká P. Wallner (str. 10). A spolu s Pannou Marií z Medžugorje můžeme doplnit: „Rozhodněte se, děti moje, být daleko od hříchu a pokušení a ať ve vašich srdcích je radost a láska pro svatost.“

Daniel Dehner

Bůh vždycky překvapuje

Homilie Svatého otce Františka v Aparecidě
24. července 2013

Ctění bratři v biskupské a kněžské službě, drazí bratři a sestry!

Kolik jen radosti mi dává návštěva v tomto domě Matky každého Brazilce, ve svatyni Naší Paní z Aparecidy. Den po svém zvolení římským biskupem jsem navštívil baziliku Panny Marie Větší v Římě, abych svoji službu Petrova nástupce svěřil Matce Boží. Dnes jsem chtěl přijít sem, abych požádal naši Matku, Pannu Marii, o zdar Světových dnů mládeže a abych k jejím nohám složil snahy putujícího lidu Latinské Ameriky.

Chtěl bych vám nejprve říci jedno. V této svatyni, kde se před šesti roky konala V. generální konference episkopátů Latinské Ameriky a Karibiku, došlo k něčemu krásnému, co jsem mohl osobně zažít, totiž vidět, jak biskupové, kteří pracovali na tématu setkání s Kristem, uřednictví a misijního poslání, cítili, že jsou povzbuzováni, doprovázeni a v jistém smyslu inspirováni tisíci poutníky, kteří sem denně přicházejí svěřovat svůj život Matce Boží. Tato konference byla pro církev velkým momentem. A vskutku lze říci, že dokument z Aparecidy se zrodil právě z tohoto prolnutí pastýřského úsilí a prosté víry poutníků pod Mariinou mateřskou ochranou. Církev hledající Krista vždy klepe na dům Matky a žádá: „Ukaž nám Ježíše.“ U ní si lze osvojit právě uřednictví. Proto jde církev do misii vždycky v Mariiných stopách.

Dnes hledím na Světové dny mládeže, které mne přivedly do Brazílie, a také klepu na bránu domu Panny Marie, která Ježíše milovala a vychovávala, aby nám všem, pastýřům Božího lidu, rodičům a vychovatelům pomáhala předávat našim mladým hodnoty, které z nich učiní tvůrce spravedlivějšího, solidárnějšího a bratrštějšího národa a světa. Chci proto poukázat na tři jednoduché postoje: zachovávat naději, nechávat se překvapit Bohem a žít v radosti.

Druhé čtení dnešní mše svaté nám líčí dramatickou scénu: žena – postava znázorňující Marii a církev – je pronásledována Drakem – ďáblem – který chce pohltit jejího syna. Není to však scéna smrti, ale života, protože Bůh zasáhne a dítě zachrání. (srov. Zj 12,13–16) Kolik jen těžkostí je v životě každého, v našem lidu, v našich společnostech! Jakkoli velkými se však mohou zdát, Bůh nikdy nedopustí, aby nás pohltily. Tváří v tvář sklíčenosti, která může nastat v životě toho, kdo pracuje na evangelizaci, nebo toho, kdo se snaží žít vírou jako otec a matka rodiny, říkám jasně: mějte vždycky v srdci jistotu, že Bůh jde spolu s vámi a ani na okamžik vás neopouští! Nikdy neztrácejme naději! Nikdy ji ve svém srdci nezházejme! Drak, zlo je v našich dějinách, ale není tím, kdo je silnější. Silnější je Bůh a Bůh je naše naděje! Je pravda, že dnes jsou tak trochu všichni – i naši mladí – okouzlení mnohými idoly, které se stavějí na místo Boží, a zdá se, že skýtají naději: peníze, úspěch, moc a rozkoš. Pocit osamocení a prázdnoty se často usazuje v srdcích a ponouká ke hledání kompenzace u těchto pomíjivých model. Drazí bratři a sestry, budme světlí naděje! Mějme kladný pohled na skutečnost. Povzbuzujme velkodušnost, která je pro mladé lidi charakteristická, a provázejme je, aby se stali protagonisty budování lepšího světa a mocnými hybateli církve i společnosti. Nepotřebují jenom věci, potřebují především nabídku oněch nemateriálních hodnot, které tvoří duchovní jádro národa, jeho paměť. V této svatyni, která tvoří část paměti Brazílie, je můžeme téměř číst: spiritualita, velkodušnost, solidarita, vytrvalost, bratrství, radost – to jsou hodnoty, které jsou hluboce zakořeněny v křesťanské víře.

Druhý postoj: Kdo je mužem či ženou naděje, oné velké naděje, kterou nám dává víra, ví, že i uprostřed těžkostí

Dokončení na str. 4

Je mnoho lidí, kteří pokládají to, co po nich Bůh žádá, za přítěž a překážku svého štěstí, a proto se přímo bojí jeho slova. Pán tě chce dnes nejen zbavit takového strachu, ale chce tě naplnit dokonalou a uklidňující důvěrou. Podle jeho slova se všechno to, co se lidem jeví jako obtížné a trpké, mění láskou a radostí v úplný opak. Zakusit to však může jen ten, kdo se opravdu s plnou důvěrou vydá na jeho cestu. Pros tedy Duchu Svatého, aby ti dnes udělil především **dar odvahy k důvěře v Pána.**

Neboj se, malé stáde! Na velikosti vašeho společenství vůbec nezáleží, tu nehraje žádnou roli početnost ani nic z toho, co je svět zvyklý považovat za rozhodující předpoklad, který dává pocit síly a bezpečí. Rozhoduje to, co se *zalíbilo Otcí.*

To, co Ježíš dále říká, nechápej jako šokující příkaz, ale jako důkaz, jak dalece se můžeš v plné důvěře a beze strachu spolehnout na svého Pána: Jestliže se opravdu rozhodneš zbavit se všeho, neocitneš se na mizině. Všechno tvé jmění je ve skutečnosti ničím proti tomu, co se ti nabízí: Zalíbilo se Otcí *dát ti království*, to znamená, že ti Bůh chce dát **všechno.**

Celou tvou bytost stvořil Bůh s hlavním zaměřením: aby předmětem tvého zájmu byl On sám a jeho království. To je tvůj jediný opravdový cíl. Tvé srdce se k němu samovolně obrací, protože v něm může najít opravdovou radost a jistotu. Ale jestliže se utápíš v přemíře pozemských věcí, takže nejsi schopen pozvednout oči k nebi, nejsi schopen vnímat to, co je pro tebe připraveno. Proto tě Pán vyzývá k rozhodujícímu obratu: všechno to, čím ses tak obklopil dříve, než jsi mohl pochopit a přijmout tuto Otcovu nabídku, máš nyní nebojácně odložit stranou.

Připadá ti to možná jako skok do tmy, ke kterému ti schází odvaha. Tuto odvalu však můžeš ustavičně čerpat z plné důvěry v Pána a jeho slovo. Jestliže ti říká: *neboj se*, uvěř jeho ujištění. Přestaň se dívat kolem sebe jen lidskýma očima. Ověř si cizí zkušenosti, že na Boha je opravdu možno se spolehnout. *Vírou Abrahám uposlechl a vystěhoval se, ačkoliv nevěděl, kam jde.* A jeho manželka Sára, protože uvěřila, *dostala sílu stát se matkou, ačkoliv čas k tomu vhodný už překročila.* O tom, co chce Pán uskutečnit, vůbec nerozhodují lidské zřetele, ověřené zkušenosti a po-

Pravé království

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

***Bud'te jako lidé,
kteří čekají na svého Pána.***

zemská moudrost. Neboj se tedy uvěřit tomu, co Pán slibuje.

Nedej se mýlit nebo odradit tím, že slíbené království *zatím vidíš jen zdáli.* Nesmíš se tomu divit, vždyť jsi zatím ještě *na této zemi*, třeba jen *jako cizinec a přistěhovalec.* Musíš se zde naučit prožívat dobu *čekání na Pána.* Jak se zachovat, *když neznáme hodinu, kdy přijde?* Je třeba *být s rozžatou lampou.*

Tvá lampa hoří plamenem radosti, je-li tvým pokladem Ježíš. Je-li tvé srdce u něho, tvoje touha roste tím více, čím déle čekáš. Nemáš nejmenší důvod obávat se hodiny jeho příchodu, protože ta neznamená pro tebe konec tvých radostí a potěšení, nýbrž naopak jejich dokonalé a konečné naplnění. Pro toho, kdo si Ježíše opravdu zamiloval, ztratilo význam všechno úsilí opatrovat si všemožná dočasná potěšení, které je tak příznačné pro lidi tohoto světa. Nebudeš přece čas čekání na Milovaného vyplňovat rozptýlením a zábavou, které by mohly způsobit, že na něho dokonce zapomeš.

To je jen klamné zdání, které ti namlouvá Nepřítel, jako by tě Ježíš chtěl připravit o něco, co je dopřáno ostatním. Ježíš nikoho neobírá, Ježíš obdarovává. Cokoliv se ti zdá, že požaduje, přijímej jako důkaz, že ti nabízí. Všim tě připravuje, abys mohl zaujmout místo v jeho království, které ti s láskou vyhradil. To není jen blízkost Boha, kde by mohl jeden druhému překážet, je to dokonalé splynutí s ním, nekonečný poklad společenství věčné lásky a nevrucnější důvěrnosti, kterému se nevyrovná nic z toho, co člověk může zakoušet a poznávat na této zemi.

Nebe není místo někde v dáli. Nebe je sám Bůh, to je ten nekonečný a nenařaditelný poklad. Tvé pravé bohatství je v tom, že se s ním zcela ztotožníš v jeho vůli a tím i v jeho podobě. Nebe tak může pro tebe začít již zde na zemi. ON sám si tě *vyvolil za svůj majetek*⁽¹⁾. Můžeš se u něho cítit tak, jako by byl od věčnosti do věčnosti jen a jen pro tebe. Nikdo ne-

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 18,6-9

Ta noc (v níž byli pobiti prvorození Egypťanů) byla napřed oznámena našim otcům, aby byli dobré mysli, když bezpečně poznají, jakým přísahám uvěřili. Pak tvůj lid už očekával záchranu spravedlivých a zkažu nepřátel. Neboť čím jsi trestal protivníky, tím jsi oslavil nás, když jsi nás povolal. Vždyť skrytě obětovaly zbožné děti dobrých (rodičů) a svorně si uložily božský zákon, že svatí budou mít stejný podíl na stejných dobrech i stejných nebezpečích, když předtím zazpívaly chvalozpěvy otců.

2. čtení (kratší) – Žid 11,1-2.8-12

Bratři! Víra je obsahem toho, v co doufáme, je přesvědčením o věcech, které nevidíme. Pro ni se našim předkům dostalo pochvaly. Protože Abrahám věřil, uposlechl (Boží) výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoliv nevěděl, kam jde. Víra ho vedla k tomu, aby se usadil v zaslíbené zemi jako cizinec, bydlel ve stanu, podobně jako Izák a Jakub, kterým se dostalo dědictvím stejného příslibu. Čekal totiž na město s pevnými základy, které sám Bůh vystaví a založí. I Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik potomků jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá.

Evangelium – Lk 12,32-48

Ježíš řekl svým učedníkům: „Neboj se, malé stáde! Vaš Otec rozhodl, že vám dá království. Prodejte svůj majetek a rozdejte na almužnu. Opatřte si měšce, které nezpuchřejí, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde

Dokončení na str. 5

ní v tomto ohledu tvým sokem, naopak, tvoje blaženost je o to větší, že jednoho každého miluje stejně nekonečně a bezvzhradně jako všechny. Proto milovat druhé znamená být jako ON. Už chápeš, co znamená jeho *neboj se?*

Věřím ti, Pane, pomoz mé nedůvěře.⁽²⁾ Co bych mohl odepřít Tomu, který mi dává nikoliv mnoho, ale **všechno?**

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 33; ⁽²⁾ Mk 9,24

Nejznámější mariánská svatyně v Brazílii?

„Naší milé Paní z Aparecidy“ – ochránkyně Brazílie

VAparecida do Norte, zhruba 200 kilometrů od São Paulo, se nachází druhé nejnavštěvovanější mariánské poutní místo světa: „Nossa Senhora de Aparecida“. Srdce svatyně tvoří černá Madona s ochranným pláštěm, která přitahuje milióny poutníků. Kvůli velké důležitosti mariánské svatyně papež Pius XII. povýšil 19. dubna 1958 bullou „Sacrorum Antistitum“ Aparecidu na arcidiecézi. Poutní místo je spravováno redemptoristy, kteří sem přišli roku 1893 z Mnichova.

Úcta k „Naší milé Paní z Aparecidy“ je známa již v 18. století. V roce 1717 vhodili tři rybáři své sítě do řeky Paraíba, když tu se v nich zachytila socha bez hlavy. Rybáři vhodili do vody sítě ještě jednou a tentokrát v nich na palubu vytáhli chybějící hlavu. Bezprostředně po této události začala úcta k „Aparecida“ – ke Zjevené.

Roku 1737 nechal vikář z Guaratinguetá zřídit kapli pro Madonu, která byla uctívána jako ochránkyně těhotných žen a novorozenců, ale i moří a řek. S narůstajícím počtem poutníků bylo třeba kapli rozšířit na kostel. Roku 1834 byla tedy postavena bazilika, která byla roku 1955 přestavěna na druhou největší církevní stavbu světa. Kostel má hlavní loď dlouhou 173 m a širokou 168 m; kopule se tyčí do výšky 70 m a věž má 100 m. Uvnitř je místo pro 45 000 věřících. Od roku 1908 nese titul „basilica minor“.

Blahoslavený Jan Pavel II. při své návštěvě v Aparecidě 4. července 1980 prohlásil: „Na žádném jiném místě nemá tato píseň takový význam a takovou naléhavost jako zde, kde se Panna před více jak dvěma staletími jedinečným způsobem setkala s brazilským lidem. Právem se sem tentokrát lid obracel se svými starostmi a od té doby zde pulzuje katolické srdce Brazílie. Zde je cíl neustálých poutí z celé Brazílie, zde je, jak již někdo řekl, »duchovní hlavní město Brazílie.«“

Když 6. listopadu 1888 navštívila kostel princezna Isabela z Brazílie, přinesla jako dárek modrý plášť a diamanty a rubíny osázenou korunu, do nichž je dodnes „Naše milá Paní z Aparecidy“ oblékána.

Roku 1930 byla „Naše milá Paní z Aparecidy“ ustanovena za ochránkyni Brazi-

lie. Roku 1967 daroval papež Pavel VI. svatyni zlatou růží, „přičemž chtěl tímto gestem uctít Pannu a toto posvátné místo a chtěl podpořit mariánskou úctu“, jak vysvětlil blahoslavený Jan Pavel II.

Během jednoho atentátu roku 1979 se malá socha rozbila na 170 kousků, našťáství mohla být ale restaurována. To, že obě ruce sepnaté k modlitbě přitom zůstaly neporušené, označil bl. Jan Pavel II. za „symbol: Mariiny ruce, nalezené mezi úlomky, jsou požadavkem na její syny a dcery, aby ve svém životě dali místo modlitbě, modlitbě k absolutnímu Bohu, bez něhož ztrácí všechno svůj smysl, hodnotu a účinek. Právě dítě Mariino je křesťan, který se modlí.

Naše milá Paní z Aparecidy, tvůj syn, který ti bezmezně patří – »Celý tvůj!« – , povolán tajuplným plánem Prozřetelnosti být zástupcem tvého Syna na zemi, se v tento okamžik obrací k Tobě.

S pohnutím si vzpomíná kvůli tmavým barvám tvého obrazu na jiný tvůj obraz, černou Pannu z Jasne Góry!

Matko Boží a Matko naše, ochraňuj církev, papeže, biskupy, kněze, a celý věřící lid; vezmi pod svůj ochranný plášť řeholníky, řeholnice, rodiny, děti, mládež a jejich vychovatele! Uzdrav nemocné a utěš zkrroušené, posilni tělo i duši v utrpení; osvět ty, kteří hledají Krista, Spasitele lidí; ukaž všem lidem, že jsi Matka naší naděje.

Královno pokoje a zrcadlo spravedlnosti, vypros světu pokoj, daruj Brazílii trvalý mír, aby spolu lidé stále žili jako bratři, jako děti Boží! Naše milá Paní z Aparecidy, žehnej své svatyni a všem, kteří zde pracují; žehnej lidu, který se zde modlí a zpívá; žehnej všem svým dětem, žehnej Brazílii! Amen.“

Britta Dörre

Ze Zenit.org přeložil -tk-

Bůh vždycky překvapuje

- dokončení ze str. 2

Bůh jedná a překvapuje nás. Dějiny této svatyně jsou toho příkladem. Tři rybáři po dnu marné práce vylovili namísto ryb ve vodách řeky Rio Paraíba něco nečekaného: sošku Naší Paní Neposkrvněného Početí. Kdo by si představil, že se toto místo neúspěšného výlovu stane místem, kde se budou moci všichni Brazilci cítit dětmi téže Matky? Bůh vždycky překvapuje, podobně jako nové víno, o kterém jsme slyšeli v dnešním evangeliu. Bůh pro nás chystá vždycky něco lepšího. Žádá však od nás, abychom se nechali překvapovat jeho láskou a přijímali tato jeho překvapení. Důvěřujme Bohu! Pokud se víno radosti, víno naděje od Boha vzdálí, vyčerpá se. Přiblížíme-li se k němu, zůstaneme-li s ním, pak se chladná voda, těžkosti i hřích promění na nové víno přátelství s ním.

Třetí postoj: Drazí přátelé, putujeme-li v naději, necháváme-li se překvapit novým vínem, které nám podává Ježíš, spočívá v našem srdci radost a nemůžeme nebyť jejimi svědky. Křesťan je radostný, nikdy sklíčený. Bůh nás provází. Máme Matku, která ustavičně pečuje o život svých dětí, o nás, jako královna Ester z prvního čtení (srov. Est 5,3). Ježíš nám ukázal, že tvář Boha je tváří Otce, který nás miluje. Hřích a smrt byly poraženy. Křesťan nemůže být pesimista! Netváří se jako někdo, kdo se ocitl v trvalém zármutku. Jsme-li opravdu zamilovaní do Krista a cítíme, jak nás miluje, naše srdce „plane“ radostí, jež nakazí ty, kteří jsou nám blízko. Jak řekl Benedikt XVI. během návštěvy v této svatyni, „učedník je si vědom, že bez Krista není světla, není naděje, není lásky, není budoucnosti“ (*Promluva na konferenci v Aparecidě*, 13. května 2007).

Drazí přátelé, přišli jsme klepat na bránu Mariina domu. Ona nám otevřela, nechala nás vstoupit a ukazuje nám svého Syna. Nyní nám praví: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,5) Ano, naše Matko, vynasnažíme se udělat, co nám Ježíš řekne! A budeme tak činit s nadějí, s důvěrou v Boží překvapení a plni radosti. Ať se tak stane!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Na slovíčko

Vrcholí období poutí na místa, kde těm, kteří s prosbou na tato místa milosti přicházejí, Panna Maria, svatí a andělé zprostředkovávají Boží milosti z pokladů utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Zvláště v době slavnosti Nanebevzetí Panny Marie putování „vzhůru“, na vyvýšená místa odkazuje na touhu duše opustit pouta hříchu, šed' pozemského života, v němž nevděčně zapomináme na dary, které nám dává Duch Ježíšův, abychom je rozvíjeli a přednostně obdarovávali ty, s nimiž patříme do jedné farní, duchovní či pokrevné rodiny.

Putování na posvátná místa patří k lidstvu tak, jako k tělu patří duše a její touha hledat a poznávat Boha. V dobách náboženských zmatků, „náboženských válek“, které se odehrávaly především v duších v časech, kdy Církev – lépe řečeno její služebníci v určité době a na určitém území – nenabízeli to, co jí náš Pán Ježíš Kristus svěřil: aby zpřítomňovala jeho přítomnost mezi námi – život s ním, který je přítomný ve svátostech – právě v této době se šířily „poutě na hory“.

Slavné duchovní probuzenecké hnutí *devotio moderna*, podporované ještě mladým panovníkem Karlem IV., zve ústy svých katolických reformních kněží a kazatelů, vždy věrných nauce a morálce katolické církve, na shromáždění, která jsou na tu dobu početná. Podobně v této tradici pokračují misionáři katolické reformace 16. a 17. století a během následujících tří století řeholníci, zvláště členové řádů a kongregací spolu i s diecézními kněžími.

Touha „uvidět Boha“, uvidět jej ve tváři a životě Panny Marie a svatých, se poji s touhou zhodnotit svůj dosavadní život, znovu hledat jeho pravý smysl, obnovit svůj vztah k Ježíši Kristu, který je ze strany člověka narušován hříchem; přistoupit k upřímné svaté zpovědi, přijmout duchovní posilu ve svatém přijímání, „podívat se chvíli“ do nebeského království a nést je v srdci na zpáteční cestě ke svým všedním starostem a problémům.

Popis našich českých a moravských poutí známe i z naší obrozenecké literatury, již tvořili kněží a mnozí katoličtí křesťané. Zikmund Winter, bratři Mrštíkové i známí sběratelé české lidové slovesnosti nám představují celé posvátné dění při

putování na naše poutní místa či do Vambeřic, Mariazell, Altöttingu, Čenstochové, Lužice, na Slovensko...

„Pravé“ poutě spojené s několikadenním putováním bývaly – zvláště v době lidových misí na našem území – obdobou duchovních cvičení, obnovou života skupiny putující Církvě. I jednotlivé zastávky k přenocování spojovaly putující do velké duchovní rodiny. Tak jako pozemská rodina se má před spánkem sejít ke společné modlitbě, tak se nyní jednotlivci z těchto rodin i celé rodinné pospolitosti shromažďovali večer v přírodě u Božích muk, křížů, v kaplích či kostelích, aby společně zakončili den, často při adoraci Ježíše v Nejsvětější svátosti, ve ztišení, po němž následovala modlitba „kompletáře“ z liturgie hodin – v dobách lidových misí jí obdobná forma. Zvláště poslední večer před slavnou poutní mší svatou mívala tato vigilie slavnosti podobu, již se v době pontifikátu papeže Benedikta XVI. začínaly přibližovat večerní modlitby a katecheze při setkáních mládeže se Svatým otcem. Ty předcházely papežské mši svaté následujícího dne. Zde stojí za připomenutí ztišení milionu mladých lidí v Kolíně nad Rýnem v hodinové adoraci Ježíše ve Svátosti – rovněž „v pří-

rodě“ – symbolicky na místě hornických hald, nyní regenerovaných, zarůstajících opět rostlinstvem.

Taková večerní a noční modlitba bývá často okamžikem „naší“ nejintenzivnější modlitby, která se stává vzpruhou do každodenního života a především do života modlitby. Začínáme znovu vnímat, že naše modlitby opět přestaly být pouhou recitací, že se stávají znovu rozhovorem lásky mezi Ježíšem, jenž nás miluje a chce vést, a námi, kteří jsme se opět pozdvihli ze sebelásky.

Pro ty, kdo přijíždějí či přicházejí pouze na slavnou poutní mši svatou „die cadente“ (na sklonku dne), se nabízí alespoň malé doplnění této posvátné noční vigilie: duchovní příprava na mši svatou. Naši předkové se rádi modlívali, když pěšky chodili krajinou či ulicemi do kostela; dnes opět zaznamenáváme návrat k této tradici. A na místě cíle pouti samotné – v přírodě či kostele – často již několik hodin před hlavní mší svatou byla příležitost ke svátosti smíření v prostředí živě vyznávané víry: za doprovodu zpěvu písní, modlitby růžence, krátkého rozjímání nebo i katecheze, adorace v tichu, čtení Božího slova. To vše umožňovalo, aby oba proudy poutníků – z vigilie i přicházejících, mohly prožít opravdové setkání s Bohem.

P. Oldřich

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a nalezne je tak, jsou blahoslavení. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“ Petr se ho zeptal: „Pane, říkáš toto podobnoství jenom nám, nebo všem?“ Pán řekl: „Kdo je tedy ten věrný a rozvážný

správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas přiděl jídla? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu najde, že to dělá! Opravdu, říkám vám: Ustanoví ho nad celým svým majetkem. Kdyby si však onen služebník pomyslel: „Můj pán hned tak nepříjde,“ a začal tlouci čeledíny a děvečky, jíst, pít a opíjet se, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s nevěřícími. Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat.“

Daroval křesťanům „Salve Regina“ – Heřman z Altshausen (Heřman Chromý)

Před tisíci lety, 18. června 1013, se narodil Heřman z Altshausen. Už za života byl uctíván jako svatý, i když nikdy nebyl oficiálně blahorečen ani svatořečen. P. Notker Hiegl OSB představuje, v čem tkví svatost života tohoto neobyčejného benediktinského mnicha na ostrově Reichenau. Heřman byl genius. Působil jako matematik, astronom, historik, básník a hudebník. Přitom vyvinul notový zápis, napsal mariánskou sekvenci „Ave praeclara maris stella“ a také mariánské písně „Salve Regina“ a „Alma redemptoris mater“, zavedl rozdělení hodiny na minuty a spolupůsobil na překladu matematických a astronomických spisů z arabštiny. Ale byl už od dětství spasticky ochrnutý a po celý život upoutaný na židli na nosítkách. Pro Boha ale vydal ze sebe to nejvyšší.

Zlatý čas evropského lesku

Na žádost alemanských vévodů a za podpory franského panovníka Karla Martella založil misijní biskup Pirmin roku 724 klášter Reichenau. Byl to západní Gót, pocházel ze Španělska a jako křesťan uprchl v roce 718 před pronikajícími Maury do Horního Porýní. O „Reichen-Au“ („bohate nivě“, i dnes zde nalezneme především zeleninu a svahy osázené révou), o „insula felix“ – „šťastném ostrově“ zpívá Walafried Strabo v 9. století: „Reichenau, zelenavý ostrove, jak jsi před ostatními požehnaný!“ Ostrov v Bodamském jezeře je zasvěcen nejblahoslavenější Panně Marii a knížeti apoštolů Petrovi. Stavebníkem prvního kamenného kostela na Reichenau byl Waldo, opat v letech 786–806, který spravoval současně biskupství Pavia a Basilej.

Roku 806 se stal opatem v St. Denis v Paříži. Jeho nástupce, opat Heito (806–823), měl dobré vztahy s Karlem Velikým. Není divu, že se stal roku 811 osobním vyslancem císaře v Cařihradu. Evropské křesťanské nadechnutí tehdy v karolinské době! Jako příští velikán evropského formátu následoval mnich Walafried. Nejprve byl žákem na Reichenau, pak šel do Fuldy ke Rhabanu Maurovi, později se stal domácím duchovním císařovny Judity a vychovatelem jejího syna Karla Lysého a nakonec se vrátil na ostrov jako opat (838–849). Kvetly tam knižní iluminace, básnictví a hudba spojené s velkou učeností. Opat Heito III. (888–913) byl také arcibiskupem v Mainzu. Na něho přešla nazpět místní část Oberzell s bazilikou sv. Jiřího. Niedertzell byl vystaven už roku 799 biskupem Eginem z Vero-

ny. Opat Berno dal klášteru v Mittelzell dnešní podobu západním příčným traktem a apsidou s oltářem sv. Marka. Oltář byl posvěcen v roce 1048 za přítomnosti císaře Jindřicha III. V tuto dobu vystupuje Heřman Chromý se svými „Dějinnami světa“, v nichž líčí tuto událost slovy: „Císař přišel od Řezna, kde oslavil Velikonoce, a vrátil se zase zpět do Alemanška, přišel do našeho Reichenau, nechal 24. dubna vysvětit novou baziliku svatého evangelisty Marka jako patrona-ochránce. Císařská lože, která je na západ i na východ, tedy dovnitř jakoby navenek otevřená, leží ve středu apsidy...“

Heřman z Altshausen – mnich, učenec a básník

Heřman z Altshausen, Heřman Chromý (Hermannus Contractus), Heřman z Reichenau – pod více jmény byl znám po tisíc let. Žil 41 let, od 18. června 1013 do 21. září 1054, a platil za „Miraculum saeculi“, za div století. Přesto mluvil o sobě s velkou skromností a také s mazaným humorem jako o „posledním chudákovi Kristově“.

V pravé švábské latině se označoval jako „noster amicus liup Herimannulus“, jako „naš přítelíček, milý Hermaníček“. Byl to ochrnutý, bezmocný člověk s berlou, stále odkázaný na samaritánskou péči svých spolubratří. Současně ale byl velkým teologem, matematikem, přírodovědcem, hudebníkem a historikem. Svatý papež Lev IX. a císař Jindřich III. mu neodpírali svůj obdiv.

Heřman byl ve své bídě schopen se smát a být pro všechny srdečným, soucitným a humorným přítelem. Byl spříz-

Sv. Petr a Pavel v místní části Reichenau-Niederzell. Pět let zde zase žijí benediktinští mniši z arcidiocézy Beuron. „Cella St. Benedikt“, kterou založil P. Stephan Vorwerk OSB (na obr.), navazuje na starou mnišskou tradici dřívějšího klášterního ostrova, starou více než 1200 let.

ným žákem a přítelem velkého opata Berna. Ten vzal Heřmana navzdory jeho postižení 15. září 1020 už v sedmi letech jako obláta do klášterní školy. A Heřman se stal pokorným, poslušným a zbožným synem sv. Benedikta. V tvrdém zápasu procházel svojí obtížnou a současně zářivou životní cestou, cestou utrpení. Jedna z jeho vět o tom vypovídá: „Dobrota nebeského Otce stojí vždycky před naší duší.“

Být nemocným může být hořké – a současně sladké

I když se sám pod vlivem stáří dovedu dobře vcítit do každodenních překážek postiženého Heřmana, uvedu několik řádků o Heřmanově churavosti ze známé knihy „Dokonalá svoboda“ od Marie Calasanz Ziescheové (překlad z německého originálu – pozn. red.):

„Berthold, Heřmanův pomocník, ... po-
pojžděl s vozíkem svého mistra Heřma-

na vedle papeže Lva IX., který právě počítal Reichenau svojí návštěvou... Za chvíli ale bude večer! Heřman k papeži: »Není vůbec povznášející být přítomen u mého jídla, Svatý otče.« Tak ho varoval nemocný. »Já si to nyní přeji, vždyť právě kvůli vám jsem přišel na Reichenau. Cožpak není každý náš okamžik společného přebývání vzácný?« Heřman se tiše modlí a začíná dílo večerního jídla. Jeho hubený obličej je tak napjatý a usebraný jako při nějaké duchovní práci. Jeho třesoucí se ruce lámou pomalu a s námahou chléb a sýr a nesou kousky do úst.

Jaký ubohý život vede tento slavný učenec Augie, když takové obyčejné konání je pro něho sotva možné! Jak musí snášet svůj život, když stále naráží na překážky, hranice, upoutání, jak musí být pro něho hořké vést takový život v závislosti a bezmocnosti ve všem, také v nejosobnějších potřebách?

Papež Lev odvrací svůj pohled od rukou churavého a pozoruje jeho tvář. Utrpení se do ní zapsalo. Ale zářivé modré oči a zaklenuté jasně čelo vypráví návštěvníkovi o čistotě, ryzosti, moudrosti a dobrotě srdce a zralosti tohoto muže už v tak mladém věku..."

Tolik z uvedené knihy.

Heřmanův pozdrav Marii

Heřman Chromý daroval celému křesťanstvu jednu z nejkrásnějších mariánských modliteb: „Salve Regina“.

I když někteří učenci po určitou dobu zpochybňovali její původ, dnešní doba mu zase autorství tohoto mariánského velebení připisuje. Bylo zapotřebí ticha a odloučenosti ostrovní zahrady, aby mohla vykvést taková vroucí mariánská modlitba.

Romantický klášter sv. Marie a Marka na ostrově Reichenau, který patří od roku 2000 ke světovému kulturnímu dědictví. Dřívější klášterní kostel je dnes farním kostelem.

ba. S pozdravem Marii pozvedá Heřman svoje „Salve Regina“.

Z vyhnanství posílají děti Evy svoje volání o pomoc nahoru k Matce Páně, aby je přinesla před trůn slávy. V těchto výpovědích se zrcadlí viditelně právní a prosebný zvyk 10. a 11. století. On to znal z vyprávění svého rodinného svazku, starého švábského hraběcího rodu. Jeho otec, hrabě Wolfenrad II., potomek z rodiny slavného augsburského biskupa Ulricha, a jeho matka, hraběnka Hiltruda, udělali pro něho to nejlepší. Předali ho od nejtěplejšího mládí, ochrnutého, pokřiveného a skoro bez schopnosti řeči, do pečlivého opatrování klášterního internátu. Pravděpodobně to byly právě tělesné nedostatky, které v chlapci vyvolaly takovou „duševní explozi“. Tento jenom šepetem mluvící navrhl pro zpěváky strhující hymny, jejichž hlas byl převzat do celého křesťanstva. Nemohl se bez pomoci postavit, a přesto vešel svými „Dějiny světa“ do dějin tehdy známého světa. Svými astronomickými díly dosáhl z nízké cely až ke hvězdám. On měl být také tím, kdo vynalezl „neumy“, notový zápis zpěvními značkami nad řádky textu. Tento velkán prošel opravdu „slzavým údolím“, přičítal se k těm daleko po vlasti prahnoucím „chudákům“ a „vyhnancům“. Maria jako „Advocata“, jako Přímluvkyně před nejvyšším Soudcem, kéž by k nám obrátila své oči a ukázala nám Ježíše, plod života svého. Toto „O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria“ – „Ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladvá Panno Maria“ se může přičítat také jinému „žhnoucím“, totiž sv. Bernardu z Clairvaux. Tak při večerním „Salve Regina“, zatímco zvoní, je moje srdce spojené s Heřmanem Chromým před Marií a jejím božským Dítětem.

Věřím, že nikoliv široké vědecké myšlení, nikoliv jeho „Dějiny světa“, básně a hudba, nýbrž jeho účast na Via dolorosa v následování Pána nesoucího kříž, život v utrpení a jeho snažení, „navzdory tomu“ nebo „právě proto“ nechají jeho svatost zazářit jako vybrušený diamant. Výroční rok svatého Heřmana Chromého nám umožňuje ponořit se do jeho bojů a zápasů a učinit život pro Krista nově viditelným. Kéž je jeho život pro všechny příkladem na cestě k poslední svobodě.

Z Kirche heute 6/2013 přeložil -mp-

Chvála Marie

**Sv. Hildegarda z Bingenu
(1098–1179)**

Zdráva buď, ó Panno!
Šlechtná, slavná a neporušená
jsi cudnosti jitřenka,
vší svatosti mateřský klín.
Tak ses Bohu zalíbila.

Proto síla Nejvyššího
Tě pronikla, aby se božské
Slovo odělo v tobě
tělem.

Ty sněhobílá Lilie,
na kterou pohlédl Bůh
přede vším stvořením;
ó nejkrásnější a nejmilejší,
Boží velké nadšení!
Zasadil v tobě lásky žár,
že jeho Syn
našel u Tebe výživu.

Tvé tělo bylo plné radosti,
jako ze všech nebeských kůrů
z Tebe, ó Panno, zaznívala,
protože jsi nosila
Božího Syna,
Tvoje neposkvrněnost
zazářila před Bohem.

Radosti byl naplněn Tvůj klín,
jako tráva, na kterou
se položí rosa
a dodá jí svěžestí.
Tak se stalo také Tobě,
Matko veškeré radosti.

Celá církev zazářila radostí
v harmonickém souzvuku
kvůli milé Panně Marii,
chvályhodné Matce Boží.
Amen.

Z němčiny přeložil -mp-

Získejte za učedníky všechny národy! (Mt 28,19)

Ke svatořečení P. Arnolda Janssen před 10 lety

Arnold Janssen je velkou postavou misijního vzepětí církve 19. století. I když sám nebyl povolán jako misionář, umožnil zvěstování evangelia v mnoha národech a kulturách. K založení prvního německého misijního domu v holandském stylu pro vzdělávání budoucích misionářů došlo v době, kdy v Německu kvůli kulturnímu boji muse- lo uzavřít své brány bezpočet klášterů.

Ze skromných, skoro bezperspektivních začátků vyrostl mohutný strom, jehož větve se rozrostly až do nejbližších částí země. Svatořečení zakladatele se konalo 5. října 2003, tedy před deseti lety. Jeho bezbřehá důvěra ve vládu božské Prozřetelnosti odstranila všechn odpor, tehdy jako i dnes. Ti, kdo stavějí na Bohu, dojdou nakonec toho nejlepšího.

Ve své po generace zbožné rodině – v Gochu (Dolní Porýní) – v níž se narodil, rozpoznal Arnold Janssen velmi brzy své povolání ke kněžství. Jeho rodiče, ve všední dny zavalení prací, strávili skoro celou neděli ve farním kostele. A otec Gerhard neopomněl nikdy mši svatou v pondělí ráno, protože tento den je zasvěcen Duchu Svatému. Tato pobožnost ke Třetí Božské osobě přešla na jeho syna Arnolda a přinášela u něj bohaté plody.

Na svých častých cestách až do holandského Nijmegen se modlili otec Gerhard se svým synem Arnoldem se zálibou různec. Rodina měla po generaci zvláštní vztah k 8 km vzdálenému mariánskému poutnímu místu Kevelaer. To přetrvalo i tehdy, když Arnold založil misijní dům v holandském Steylu.

Nejméně jednou v roce podnikal odtud se všemi svými kandidáty misii pouť k „Těšitelce zarmoucených“ do Kevelaer, přičemž přespalí ve vesnici Walbeck. Teprve když počet kandidátů velmi vzrostl, nebylo už možné pouť touto formou pořádat.

„Bylo velkou starostí matky, aby nás děti svěřila pod ochranu Matky Boží a do požehnání církve,“ vzpomíná si jeho mladší bratr Wilhelm (jako kapucín pojmenovaný „bratr Juniperus“). „V deseti letech jsme

byli přijati pětkrát do škapulířového bratrstva... Zvláštní radost dělala matce májová pobožnost doma.“

Arnold se tedy chtěl stát knězem. V biskupském městě Münsteru začal příslušné studium. Mezitím se ale nechal zapsat na univerzitu v Bonnu na několik semestrů ke studiu matematiky a přírodních věd. Aby přitom mohl pěstovat pravou zbožnost, přihlásil se v obou městech do „Mariánské kongregace“.

O svátku Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna 1861) se konalo v Münsteru kněžské svěcení. Svoji primici oslavil Arnold Janssen o dva dny později, v sobotu 17. srpna v „kostele nad vodou“ (Liebfrauen), v nejstarším mariánském kostele diecéze Münster. A svoje první kázání stanovil pro svátek narození Panny Marie (8. září). Uskutečnilo se v Kalden Kirchen, kde byl farářem jeden z jeho příbuzných, strýc Wellesen. Tématem tohoto kázání bylo: „Arcibratrstvo Neposkrvněného Srdce Mariina k obrácení hříšníků“.⁽¹⁾

A potom začala jeho činnost novokněze. Biskup ho poslal jako učitele a vice- rektora na „vyšší měšťanskou školu“ do Bocholtu. Vedle latiny měl Arnold Janssen vyučovat matematiku a přírodovědné

obory. Dvanáct let setrval v tomto postavení, a snad by to bylo do konce života, kdyby se nestala ona příhoda s mariánskou sochou.

Stalo se toto: Žáci ústavu v Bocholtu poslouchali v aule nové školní budovy každou neděli náboženskou přednášku (místo kázání při mši svaté v kostele). Nad katedru chtěl roku 1869 Arnold Janssen umístit sochu Matky Boží, kterou sám zaplatil. Kolegium učitelů souhlasilo, ale jeden člen kuratoria (správního výboru ústavu) vznesl vehementně námitku. Nějaký jiný náboženský ozdobný předmět by strpěl, ale nikoliv Madonu. Přesto objednal Arnold Janssen tuto sochu u sochaře Strackeho. Nad tím se rozčílili také ostatní členové kuratoria a požadovali v květnu 1870 rozhodnutím většiny, aby byl nad katedrou v aule umístěn „decentní krucifix“, ale žádná socha Panny Marie. Záležitost byla delší dobu v klidu, když se v lednu 1873 rozbouřila s novou silou. Arnold Janssen na to reagoval jinak, než se očekávalo: Poprosil svého biskupa, aby mohl opustit místo na bocholtské škole. 19. března 1873 to oznámil kuratoriu. Jeho zastání se Madony mu uvolnilo cestu pro jeho vlastní velké povolání. Z učitele matematiky se stal průkopníkem a apoštolem šíření víry. Nejdříve věnoval všechny své síly „vnitřní misii“, dal se k dispozici „bonifáckému spolku“, aby pomohl katolíkům v německé diaspoře. Pracoval pro „jednotu křesťanů“, podporoval „apoštolát modlitby“. Příležitostně prý řekl: „Kdybychom se tolik modlili za protestanty, kolik na ně nadáváme, dávno by se stali katolíky.“

Poslední úsek jeho života ale patřil především světové misii („vnější misie“). Slovem i písmem hlásal svůj požadavek. Proslavil se a zasloužil se především výchovou a vysíláním mnoha misionářů do všech částí světa.

V prvních desetiletích 19. století vzbuzovala v celém münsterském kraji velkou úctu stigmatizovaná žena, Anna Kateřina Emmerichová (blahořečena 3. října 2004). I když zemřela roku 1824, zůstala mezi lidem živá až do našich dnů. Její vize (sepsané Clemensem Brentanem) se pilně četly, také Arnold Janssen jí byl fascinován, použil její vize k předcítání v Bocholtu a potom ve Steylu. V časopisu vzniklém v roce 1874 „Malý posel Srdce Ježíšova“ šířil její poselství. Byla pro něho „skoro nepř-

Sv. Arnold Janssen

Některé významné výroky sv. Arnolda Jansseny

tržitě bdící, modlící se, pomáhající a nikdy ne unavenou dělnicí na vinici Páně“. Spolupráce s ní se nemohl vzdát ani takový apoštol, jakým byl Arnold Janssen, přičemž základ spočíval v tomto:

1. Nikdo není zavázán věřit, co se tam vypráví...

2. Nikdo nesmí tato sdělení klást na roveň s Písmem svatým! Ale přece: Právě „soukromá zjevení“ se mají mít v největší vážnosti, předpokládat, že skutečně přicházejí od Boha a nejsou lidským slovem. Pro Arnolda Jansseny platilo, že Emmerichová je „jednou z největších dcer německého národa a zaslouží si, aby byla více uznávána a ctěna“. Platí 2000 let stará slova Písma svatého: „Dar promlouvání z vnuknutí nepodceňujte! Všecko zkoumejte, a co je dobré, toho se držte!“ (1 Sol 5,20–21) Ano, bylo by mnohem lépe na světě, kdyby se lidé drželi tohoto slova!

Zakladatel řádů

Arnold Janssen se měl stát trojnásobným zakladatelem řádu, to bylo jeho vlastním posláním. Ale ještě nevěděl jak: Dva aktivní misijní řády, jeden pro muže, druhý pro ženy! A kromě toho ještě jednu čistě „kontemplativní“ odnož, všechny zvláštním způsobem zasvěcené Duchu Svatému.

V holandském Steylu začal Arnold Janssen svůj dobrodružný podnik, všichni ti, „kdo to vědí lépe“, pokyvovali hlavou. Po mnoha marných pokusech se 16. června 1875 podepsal pod dokument, který mu přinesl vlastnictví jednoho pozemku. Toto datum bylo přesně výročí 200 let, kdy se v klášteře Paray-le-Monial ve Francii zjevilo Srdce Ježíšovo sv. Markétě Marii Alacoque a všem svým ctitelům zanechalo velká zaslíbení. Ve znamení Srdce Ježíšova začalo první čistě německé misijní dílo. Jedna často citovaná deviza Arnolda Jansseny zněla: *Vivat Cor Jesu in cordibus hominum!* (Ať žije Srdce Ježíšovo v srdcích lidí!)

Úcta k Srdci Ježíšovu se ukázala skutečně jako „pramen zvláštní nadpřirozené pomoci“. „Můžeme v tom očima víry spatřovat základ jejího zázračného rozvinutí,“ zní závěr Janssenova životopisce Hermanna Fischera.

8. září 1875, o svátku Narození Panny Marie, se už konalo posvěcení první budovy na pozemku: prvního misijního domu. Zakladatel přitom vyzvedl, jak se nové dí-

- Každé dobro musí mít svůj původ na Kalvárii. Misii podpoříme neúčinněji tím, že lidi vyzveme, aby se za ni usilovně modlili.
- Čím svatější je nějaké dílo, o to více se setkává s obtížemi.
- Cesty Boží nás často vedou tmou. Později se ukáže, že všechno bylo dobré.
- Přehnaný idealismus je právě tak zavrženíhodný jako holý realismus; jenom vroucí proniknutí obou odpovídá podstatě člověka.
- Lepší je krátce trvající obtíž a potom klid, než žádná obtíž a dlouhotrvající neklid.
- Obstarat spásu duší je tím nejbožštějším ze všech božských děl. Máme pro ni vydat náš čas a naše síly, ba i svůj život, a když je to nutné, i svou krev Bohu, našemu Pánu.
- Spojení se svatými v nebi nám opatří mnoho milostí.
- Na Marii vidíme, jak s každou zvláštní milostí jsou spojena také zvláštní utrpení. Změkčilé duše jsou v klášteře nepoužitelné. Musíme být velkorysí jako Maria. Jak velká, jak vznešená byla nade všechna stvoření, stojí tu jako jejich Královna. Velké bylo ale také její utrpení, které jí přineslo tuto důstojnost. Kolik toho za celý život vytrpěla. Podívejme se na ni pod křížem jejího Syna. Trpěla opravdu duchovní mučednictví, je Královnou mučedníků.

lo „musí především posílit uvnitř a přijetím dobrého ducha si musí zasloužit, aby se stalo milovaným dítětem Mariiným“.

Ano, jde v první řadě o zbožnost! To poznal už sv. Pavel, nejvýznamnější misio-
nár původní církve: „Zbožnost je potřebná ke všemu. Má zaslíbení pro současný i budoucí svět.“ (1 Tim 4,8) Ano, svatého Pavla musíme napodobovat!

Ve Steylu zařídili bratři laici tiskárnu. „Posel Srdce Ježíšova“, „Město Boží“, „Michalský kalendář“ a mnoho jiných spisů a knih učinily misijní dílo známým po celé oblasti německého jazyka, vzbudily mu mnoho přátel a dobrodinců. První misio-
náři, P. Joh. B. Anzer (první steylský biskup) a P. Josef Freinademetz (svatořečen spolu s Arnoldem Janssenem), přijali první misijní oblast v daleké Číně. Druhá pobočka po Steylu vznikla ale v Římě, ve „Věčném městě“, k podpoře církevní „vědy“: Byla řízena vlastním bratrem zakladatele, Johanem Janssenem, který vydal mimo jiné biografii o svatém faráři z Arsu a stal se pak 1889 prvním ředitelem nově založeného Steylského misijního domu v Mödlingu (jižně od Vídně). Ve Vídni si dali Arnold Janssen a Anzer poradit od zde žijící mystičky Magdaleny Leitnerové.

Drželi se přitom slova Písma svatého: „Nepohrdejte prorockým darem!“

Další misijní domy následovaly: ve Slezsku, v Sársku, u Salzburku. Dále šly sny Arnolda Jansseny do Toga, do Sever-

ní a Jižní Ameriky, na Novou Guineu, do Japonska, do USA (v Techny u Chicaga). Arnold Janssen myslel na celý svět: Při jeho svatořečení měly tři jím založené společnosti celkem okolo 10 000 členů.

„Velké misijní dílo, které vybudoval Arnold Janssen téměř bez lidských prostředků, je vzácným plodem jeho apoštolského působení a neochvějně důvěry v Boží vůli a prozřetelnost. Byl to muž neustávající modlitby a horlité apoštolátu modlitby. Zvláště uctíval Nejsvětější Srdce Ježíšovo, Boží slovo a Ducha Svatého. Podporou exercičního hnutí a založením intenzivního tiskového apoštolátu dosáhl P. Janssen zvláštního přínosu k obnově náboženského života ve své vlasti. Jeho požehnané zakládání řádů širilo horizont jeho apoštolského působení do rozměrů světového misijního apoštolátu.“ To jsou slova, která pronesl papež Pavel VI. při Janssenově blahorečení 19. října 1975.

Z Maria heute 7-8/2013 přeložil -mp-

Poznámka:

(1) Arnold Janssen ve svých modlitbách nemyšlel v první řadě na svoje požadavky, nýbrž na ty, kteří „milosrdenství Boží nejvíce potřebují“, totiž na ubohé hříšníky. Ještě v jeho „Duchovním odkazu“ čteme: „Z tohoto důvodu mám velmi rád také Bratrstvo Nejsvětějšího Srdce Mariina k obrácení hříšníků, a svoje první kázání, které jsem měl o svátku Narození Panny Marie roku 1861 v Kalden Kirchen, jsem věnoval tomuto předmětu.“

Lidé vroucí víry

Obnova osobní víry jako odpověď na krizi Církve v Evropě

Média často představují církev jako zřízení, které se zmítá v krizi a potřebuje obnovu. Intenzivní zpravodajství během posledního konkláve k tomu nabízelo příležitost. Ale co se má obnovit? A kdo je osloven? My křesťané – a sice my všichni.

Na začátku února 2013 zveřejnil *Der Spiegel* statistiku, která mnou hluboce otřásla. Zde se bylo možné dočíst, že se v současnosti nachází v Německu 45 000 církevních budov, z toho ale musí být v příštích letech 15 000 kostelů zavřeno, prodáno nebo zbouráno. Útěchou mi není ani to, že většina neufinancovatelných budov patří evangelické církvi, neboť i katolická církev je zasažena.

Již v roce 2008, když jsem kvůli reklamě našeho *Chant-CD* cestoval po Evropě, strávil jsem zhruba den v Amsterdamu, kde jsem podával tucty rozhovorů v bývalém katolickém kostele, který sloužil jako koncertní síň. A v diecézi Essen v Ruhrgebiet, kde před 25 lety založil můj klášter Heiligenkreuz kvetoucí převorát Bochum-Stiepel, byla kvůli dramatickému stěhování obyvatelstva odsvěcena spousta kostelů. Na cestě po Anglii jsem narazil na několik restaurací, které byly v bývalých farních kostelech. Pro věřícího je to skličující pocit, když musí svůj toast jíst mezi gotickými sloupy a svatými na barevných oknech...

To líčím proto, abych ukázal celou dramatickou situaci, v které se právě nachází evropské křesťanství. Zatímco na jiných kontinentech je křesťanská víra na vzestupu, jde u nás z kopce. To, že nám Duch Svatý daroval papeže z Jižní Ameriky, byl možná jeho božský pokus naši neduživou víru oživit. Ale varuji před tím, abychom si sedli na židli a líně čekali na to, že „papež František to už udělá sám“. A stejně tak je důležité, že může existovat kurie bez skandálů, která pomáhá Petrovu stolci při vedení Církve a v zachování jednoty víry. Nicméně musíme zcela jasně vidět: Zlo leží mnohem hlouběji.

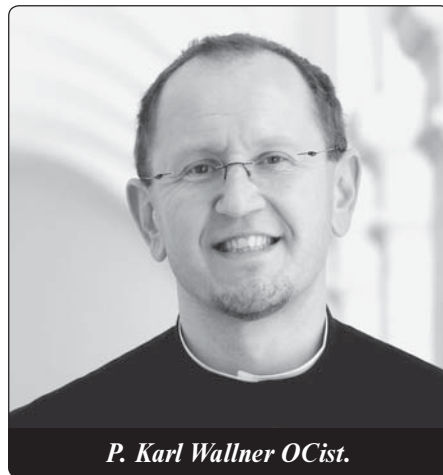
Krize Církve není v první řadě krizí hříšných představitelů Církve a ani špatně fungujících struktur. Tyto nedostatky lze velice rychle napravit, to „aparát“ Církve v průběhu 2000 let dějin Církve vždy

dobře zvládl. Abychom kráčeli vstříc budoucnosti, potřebujeme ale především lidi vroucí víry. Hluboce se mě dotýká věta z proroka Izaiáše, protože jasně analyzuje i současnou situaci: „Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte.“ (Iz 7,9)

Nejlepší papež, nejlepší biskupové, nejlepší farář, nejlépe organizovaná kurie, nejlépe míněné pastorální a personální plány nenahradí osobní víru jednotlivců.

Bez této osobní víry již neexistuje křesťanství, ale pouhý folklór; bez této osobní víry již neexistuje modlitba jako dialog s Bohem, nýbrž jen chytré distancované povídání o náboženství; bez této osobní víry již neexistují svatí a mučedníci, ale jen církevní funkcionáři a církevní kariéristé. Podívejme se do našeho vlastního srdce, jestli už i tam není náznak toho, že bychom mluvili více o Církvi než s Bohem.

Co je to podstatné na křesťanské víře? V srdci cítím bolest, když dnes křesťané neznají základy víry. Nejsvětější Trojice, Ježíš Kristus, sedm svátostí, stvoření, spása, konečný cíl – věčnost... Pravdy víry jsou v mnoha mozcích zahaleny řídkou mlhou. Papež teolog Benedikt XVI. se jako mistrný učitel víry tomuto zhloupení vědění o víře s veškerou vehemencí vzeprěl. A papež František se pokouší svým způsobem v nové evangelizaci pokračovat a zakořenit víru do srdcí lidí.

P. Karl Wallner OCist.

Abychom mohli věřit, potřebujeme opět myšlenkové setkání s vírou a určitý způsob základního katechetického vzdělání. Existují dobré zdroje, např. *Katechismus katolické církve* nebo *Youcat*. Potřebujeme ale také učitele, kteří budou umět sdělit obsah víry živě a jako ze života, autenticky, a přesto také napínavě. Potřebujeme tedy znalosti víry, a sice velmi naléhavě. Ale podstata křesťanské víry je více než „znalosti“ a „dodržování nauky“ určitého obsahu. To zvlátní a jedinečné na naší víře je přece, že se Bůh stal člověkem. Ve všech ostatních náboženstvích vězí propast mezi bohem, který je duch, a člověkem, který je materie: zde bůh, tam člověk! A mezi nimi je „nauka“, která zjevuje boha moudrým, prorokům, zakladatelům náboženství, osvíceným.

U nás to tak není. U nás vstupuje sám Bůh na stranu člověka. V žádném jiném náboženství se to nevysskytuje, že by Bůh o sobě sdělil nějaká slova, a dokonce se Slovo stalo Tělem. Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk. Božstvím je, jak to učí koncil v Chalcedonu roku 451, rovný Otci, člověčenstvím je ale rovný nám lidem.

Snad tisíckrát citovaná věta od teologa Karla Rahnera, jenž roku 1984 zemřel, zní: „Křesťan budoucnosti bude muset být mystikem, nebo nebude vůbec.“ To je aktualizace toho, co řekl Izaiáš: „Nebudete-li stáli ve víře, neobstojíte.“ „Mystika“ křesťana schopného budoucnosti nemůže ale ležet v tom, že věří v pouhé obsahy víry. To samozřejmě také! Ale musí to být mnohem více.

Ještě jednou: Křesťanská víra není založena na nauce, kterou nám dal Bůh ve své nepřesazitelné věčnosti skrze svého proroka. Ne! My křesťané nemusíme věřit nějaké nauce nebo knize či dogmatickému systému, nýbrž jedné Osobě! Samozřejmě Ježíš chce, abychom dělali všechno, co nám slovy, příkázáními a poučeními předává. Ale to není všechno. To vše je zakotveno v jedinečném požadavku na nás, že máme v Něho věřit. Ježíš neříká jen: „Věřte mým slovům“, nýbrž říká také: „Věřte v Boha, věřte i ve mne.“ (Jan 14,1) Křesťan musí vědět, že nemá věřit v nějakou nauku nebo dogmatickému systému, nýbrž jedné osobě: Ježíši Kristu.

Křesťanská víra je v první řadě přátelství s Ježíšem Kristem. Všechno, co dnes potřebujeme k osobní a silné přátelské ví-

ře v Ježíše, je nám předloženo v evangeliu: Učedníci byli povoláni Ježíšem osobně, on je uviděl, vyzval, směji ho slyšet, vidět, dotýkat se ho, odpočívat po jeho boku. Jsou jím dotazováni, opravováni, povzbuzováni, utěšováni, upozorňováni, posilováni, posláni... Žijí v TY-vztahu se Synem Božím a svůj život sdílejí s jeho životem. Přesně takové lidi potřebujeme i dnes.

Řeknu to jasně: Nemyslím tím, že máme vyžadovat církev jako „malé stáde“, naopak! Ježíš nikdy nechtěl exkluzivní elitu. Proto stále bude a smí existovat velké množství křesťanů, již jsou „jen tak“ křesťané, kteří jednoduše spolupracují, protože jsou „nějak“ osloveni Ježíšem a jeho poselstvím. Církev musí zůstat lidovou.

Ale do budoucnosti dojdeme jen s těmi věřícími, kteří nejsou jen křesťané podle křestního listu či sympatizanti s křesťanstvím, ale s lidmi, kteří jsou pravými „učedníky“: Věřící, kteří žijí z přátelství s Ježíšem. Ježíšovi se přece podařilo získat si celý svět jen s pomocí dvanácti většinou galilejských rybářů... Malý plámenek stačí k tomu, aby se rozhořel velký plošný požár.

A jak přijdeme k takovýmto zapáleným učedníkům, kteří „se rozletí jako jiskry po strnisku“ (Mdr 3,7)? Nemůžeme je vyrobit. Plamen víry vznikne totiž jen tam, kde potkáme samotného Pána. O Velikonocích vznikla církev z frustrovaného hloučku rezignovaných a ustrašených učedníků, kteří ho zbaběle zradili, zrádně se mu vyhýbali, když šlo Ježíšovi o tělo a o život. A pak přichází Ježíš, ten Zmrtvýchvstalý: „Shalom aleikem, pokoj s vámi!“

To zapřičiňuje zapálení víry, kterou dnes tak nutně potřebujeme. A jenom Ježíš může tuto víru vyvolat: v našich srdcích a v srdcích mnoha, které chce ještě ke svému učednictví povolat, je jedno, do jakého církevního stavu. Prosme Ježíše o toto přátelství. Plni důvěry ho také prosme, aby rozvinul svou moc v srdcích mnoha lidí.

Z VISION 2000 - 3/2013
přeložil -tk-

Poznámka: Autor je rektorem Filosoficko-teologické vysoké školy Benedikta XVI. v Heiligenkreuzu u Vídně.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! S radostí v srdci vás všechny zvu, abyste žili vaší vírou a svědčili o ní srdcem i příkladem a každým způsobem. Rozhodněte se, děti moje, být daleko od hříchu a pokušení a ať ve vašich srdcích je radost a láska pro svatost. Já vás, děti moje, miluji a doprovázím vás svou přímluvou u Nejvyššího. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. července 2013

Důsledky absence otců v rodinách jsou zdrcující

Polovina všech dětí narozených ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku vyrůstá jen s jedním rodičem, obvykle s matkou. Údaj přinesla nová zpráva *Centra pro sociální spravedlnost*, ve které se rovněž uvádí, že se „každý rok 20 000 lidí, převážně žen, přidává k zástupu těch, kteří vychovávají své děti více či méně bez pomoci“. Zpráva s názvem *Rozbité rodiny: proč zaleží na stabilitě* označila fakt, že milion dětí v Británii vyrůstá „bez nějakého smysluplného kontaktu“ se svými otci, za „konzervativní odhad“. Tato skutečnost je ještě znásobena „nedostatkem“ učitelů-mužů na školách. Důsledky absence otců jsou „zdrcující“, říká zpráva. „U dětí rodičů, kteří žijí odděleně, sami, anebo u dětí, které vyrůstají s nevlastními rodiči, je o 50 % vyšší pravděpodobnost selhání ve škole. Mají nízké sebevědomí, těžce si hledají kamarády a mají také problémy s chováním. Často po celý život bojují s úzkostí či depresí.“

Zpráva také poukázala na účinky rozpadu manželství nebo vztahu na samotné rodiče. „Rozpad vztahu může znamenat obrovský úder pro psychické a fyzické zdraví dospělých. Budou se mnohem hůře prosazovat v práci a náročná bude pro ně i snaha být ideálním rodičem.“

V porovnání s rokem 2006 vede o 130 000 rodin více pouze jeden ro-

dič a dalších 125 000 nezaopatřených dětí nevyrůstá s oběma rodiči.

O 92 % všech neúplných domácností s nezaopatřenými dětmi se starají matky. Celkové finanční náklady této základní společenské nemoci jsou „k pláči“, uvádí se ve zprávě. Představují až 49 bilionů liber ročně, což je víc než náklady vládního rozpočtu na obranu.

„Náznaky budoucí nestability se zrcadlí v neustálém nárůstu počtu lidí, kteří žijí ve společné domácnosti. U rodičů, kteří spolu jen žijí v jedné domácnosti, je v porovnání se sezdanými páry třikrát větší pravděpodobnost, že se rozejdou ještě dříve, než jejich dítě dosáhne pěti let.“

„Rodiny, svazky a bezpečné prostředí jsou těmi nejsilnějšími základy, které tato země může dát, aby děti nevyrostaly bez obou rodičů,“ konstatují autoři zprávy.

Peter Hitchens v novinách *Daily Mail* napsal: „Na konci dětství britského chlapce či děvčete je pravděpodobnější, že má ve svém pokoji televizní sestavu, než to, že má doma i otce.“

„Při oslavách Dne otců s předáním pohlednic, ponožek, sentimentalitou a s večery v restauracích bychom si měli uvědomit, že téměř ve všech případech je chybějícím rodičem právě otec,“ uvedl Hitchens.

LifeSiteNews, 17. června 2013

Existuje nějaký zločin nebo nějaké, ať už malé, porušení zákona, které je zavrženíhodné jenom poté, když je konáno profesionálně? Anebo jiné, které přestává být bezprávním, protože je někdo příkazuje? A nějaké bezprávní, u něhož neexistuje pachatel – ať zůstaneme politicky korektní – u kterého nesmí být označena vlastní oběť? Zní to složitě, ale jednoduše řečeno, například: „Oběť“ je zadavatel, který byl obsloužen „neprofesionálně“.

Ne, to není možné? A přece, v Rakousku, a myslím, že v mnoha ostatních zemích Evropy s různými variantami zákona také: Potrat platí jako zákonný, pokud je proveden odborně a je těhotnou ženou chtěný, tedy zadaný. Protože se zde neděje žádné bezprávní, neexistuje tu ani oběť. To všechno ovšem jen v rámci zákona, který chápe potrat jako beztrestný, přičemž je nutné říci, že toto „v rámci“ je měřeno velmi velkoryse a jen ve velmi málo případech je potrat zakázán a tím trestný. Veřejné mínění k tomu říká, že je to „dobré a správné“, protože se potraty dějí dle zákona, což svého času rozhodla většina.

Konkrétní příklad: Ve Vídni byla kvůli nevyhovujícím hygienickým podmínkám a jiným nedostatkům zavřena potratová klinika. Tím se chrání ženy. Ony jsou „oběti“; „pachatelé“ jsou ti, co potraty prováděli. Ne těhotné, které potrat zadávaly. A pachatelé nejsou vinní tím, že prováděli potraty, ale tím, že jednali neprofesionálně. A děti, které při tom zemřely? „Ty nejsou ve tmě vidět,“ čteme u B. Brechta, a to platí také zde. „Děti“, jaké děti? O kom se to tu mluví, zde, kde „může být tolik rozdílných názorů“?

Položme tuto otázku tak, že ji přeneseme na zneužívání dětí, aby bylo možné rozeznat celou absurditu situace: Také zneužívání dětí chtěli němečtí „zelení“ a jiná mocná pedofilní uskupení „odkriminalizovat“, tedy udělat beztrestným. Potom by také v zákonném rámci neexistovala ani „oběť“, ani „pachatel“. Možná by nařízení znělo: – „Mezigenerační lásku“ lze provozovat jen po psychologické konzultaci a odborném posudku, v některých případech je dokonce pro děti dobrá. – Potom by bylo možné ty, kteří mluví o zločinu

I s ohledem na nehygienické potraty je třeba říci pravdu

Po skandálu ve vídeňské potratové klinice vyvstává otázka: Kdo je viník, kdo je oběť?

na dětech, potrestat, jako se to dnes děje s ochránci nenarozeného života. Můžeme zneužívání dětí srovnávat s potratem? Ano, neboť při pohlavním zneužití je těžce raněna duše dítěte, při potratu je dítě zabito, a při zabití dítěte jde o *worst case* (horší případ), než je pohlavní zneužití. Papež František by řekl: Potrat a pohlavní zneužití dětí je dílo ďáblů.

Tak jako tak by bylo důležitým prvním krokem pojmenovat pravdu i s ohledem na nehygienické potraty: Pachatelé jsou zaprvé ženy, které potrat zadávají, pachatelé jsou zadrželi politici, kteří zákony tvoří, pak je to okolí, které nutí ženy k potratům, především ale jsou to lékaři-pachatelé, kteří provádějí potraty bez ohledu na to, zda jde o nouzovou situaci, a zcela určitě jsou pachatelé ti, kteří z žen udělali oběti díky zranění a nedostatečné hygieně.

Ale potom by mělo velký význam hlasitě a jasně říci: Při každém potratu je, podle slov Matky Terezy, žena také obětí svého špatného činu, ale vlastní oběti jsou zavražděné děti, nezávisle na otázce, proč byly zabity a jestli pachatelé jednali „hygienicky“ nebo ne. Z pohledu dítěte je tato otázka cynismem nejhoršího rázu.

K tématu se hodí i jiná novinová zpráva: Rakousko musí vpustit a pozvat imigranty, protože má málo odborníků, které jeho hospodářství potřebuje. Pochopitelně, jen se ptáme: Proč je zamlčena příčina toho, že chybějí odborníci? Těž od-

borníci začínají tím, že se narodí. Díky antikoncepci nenarození a potracení odborníci prostě neexistují.

Jestliže ženy v jiných zemích přivedou na svět budoucí odborníky, můžeme je do Rakouska dovážet – jako suroviny, které bychom možná sami měli, ale nemáme, protože je jejich „získávání“ příliš „namáhavé“. No jo, ale ne namáhavější než námaha, kterou měli naši rodiče, dokonce bezprostředně po válce. Dnes bychom k tomu měli i více finančních prostředků.

Položme si také tuto otázku: My, především také politici, musíme konečně spirálu mlčení prolomit a nehanobit ty, kteří to učiní jako první. Začít by měli a mohou křesťané, zvláště biskupové, ti především, ale také kněží, jáhni a mnoho laiků se svými organizacemi. Otázka nezni „co si osobně myslíte a miníte“, nýbrž kde a kdy křičíte jako při požáru nebo tsunami a kde se viditelně připojujete k protestu.

Když byl potrat v Rakousku zaveden, napsal profesor Wolfgang Waldstein: „Rakousko přestalo být v plném slova smyslu právním státem!“ Kdo je tento Waldstein? Onen katolický novinář, kterého ve svém projevu v Berlíně papež Benedikt XVI. třikrát podrobně citoval, aby poukázal na rozhodující kritérium právního státu: Uznání nejvyššího Božího zákona, který je nadřazen veškerému státnímu chtění. Křesťané říkají „Boží zákon“, ale také nevěřící jej mohou poznat, protože je „vepsán“ do srdce každého člověka.

Ve „starém Římě“ žil jeden senátor, který se nechtěl vzdát toho, aby se kvůli bezpečnosti Říma zničilo Kartágo. Změňme větu, kterou končil každý svůj projev: „Jsem přesvědčen, že zákon, který dovoluje potrat, musí být zrušen!“ Jde o spravedlnost, svobodu a mír pro Evropu a celý svět!

Z www.kath.net/news/42123
přeložil -tk-

Eutanazie pro 26letou ženu

V dnešní době se otrava už nešíří jen jídlem nebo krví. Jednou z nejlepších a nejspolehlivějších cest se stala média. Dokazuje to i dokument o eutanazii s názvem „Nachtvlinder“ (Noční motýl), který letos 24. června pustila na televizní obrazovky holandská televize *Nederland 2*. Vidělo jej téměř 700 000 diváků a získal 11,8 % sledovanosti.

Dokument hovoří o „dobré smrti“, již si vybrala 26letá žena, Priscilla Brouwer. V 16 letech jí diagnostikovali blíže nespecifikovanou vážnou nemoc, na jejíž následky zemřela její matka. Priscilla se však vůbec nenacházela v terminální fázi...

Priscilla chtěla dokázat, že titul královny večera, jak ji ve filmu označili, jí právem patří, a ukazuje extrémní a uměle lehkost chápání a interpretace svého života, z něhož chce „odejít jako šťastná a v šťastném období svého života. Raději

umřu v 26 letech než v 30 po letech utrpení.“ Toto je jediné kritérium její „volby“, které nepoukazuje na žádnou hodnotu života, naděje a perspektivy.

Video dokumentuje, jak se Priscilla a její nejlepší přítelkyně spolu vydávají k rodinnému lékaři, aby požádaly o eutanazii, jak ruku v ruce kráčeji po pláži, jak jí její sestra Steffie nanáší make-up předtím, než se na rozlučkovém večírku v nočním klubu vyřadí. Priscilla si má večer před smrtí pořádně užít, a tak popíjí, zpívá, tancuje, s každým se objímá. Jak říká film, nosnou myšlenkou je mít co nejvíce potěšení, co nejvíce požitku, jak je jen možné v posledních okamžicích života: „Zítřka bude pláč, ale dnes pijme a oslavujme!“

Na konci filmu Priscilla umírá v hospici po injekci smrtícího koktejlu barbiturátů, obklopena přáteli a rodinou. Leží

Priscilla Brouwer

mrtvá v posteli a přátelé a příbuzní jí dávají poslední polibek a odcházejí. Ve finálních scénách jejího pohřbu účastníci tancují na diskotékovou hudbu...

Dokument je ukázkou totální relativizace lidského života, která v konečném důsledku vede k zániku lidstva. Bože, smiluj se nad nimi, neboť nevědí, co činí!

*Podle LifeNews Slovakia
(redakčně upraveno)*

Francouzskému lékaři hrozí soud

Xavier Dor, 85letý lékař a prezident asociace „SOS Tout-petits“ (SOS Nejmenší), která už více než 20 let bojuje ve Francii za život, se ocitl před soudem v Paříži kvůli obvinění z „morálního a psychologického útlačku“, protože daroval novorozenecké papučky ženám, které se chystaly vstoupit do prostor feministické organizace a chtěly se objednat na potrat.

Dr. Xavier Dor

Na lékaře následně podaly žalobu tři organizace – feministická asociace „Plánování rodiny“, ANCIC (Národní asociace center pro přerušování těhotenství a antikoncepci) a CADAC (Ústředí asociací pro právo na potrat a antikoncepci) – jsou vedeny jako žalobci. Darování papuček, které mohlo ženu obměkčit, je podle žaloby „neslýchaným násilím“, jakož i „morálním a psychologickým útlačkem“.

Asociace „SOS Tout-petits“ také organizuje veřejné modlitby růžence na ulicích „s úmyslem za lékaře, aby přestali provádět potraty“. Xavier Dor byl už jednou kvůli tomu obviněn – z manifestace, organizování veřejného růžence, který se konal 2. dubna 2011 před nemocnicí Saint Vincent de Paul v Paříži, a to bez povolení.

Kvůli těmto oplétačkám hrozí lékaři dva roky vězení a pokuta 30 000 eur. Žaloba však požaduje pro Xaviera měsíc vězení a 8 000 eur. Soudci vynesou rozsudek po 16. září 2013 z důvodu období dovolených.

Podle www.lifenews.sk

Jestliže se většina lidí domnívá, že život má posvátný charakter a že s ním nikdo nesmí nakládat svévolně, pak věřící vidí v životě také dar Boží lásky, který jsou povoláni zachovávat a činit plodným.

(...)

Se vši rozhodností je třeba ještě jednou zdůraznit, že nic a nikdo nemůže žádným způsobem dopustit zabití nevinné lidské bytosti, ať je to plod nebo zárodek, dítě nebo dospělý, člověk starý nebo nevyléčitelně nemocný či umírající. Kromě toho není nikomu dovoleno žádat o tento akt zabití pro sebe nebo pro jiného člověka, který je svěřen do jeho péče, ba dokonce nikdo s takovým činem nesmí ani souhlasit, ať již explicitně, nebo implicitně. Žádná autorita nemůže takový čin legitimně naříditi ani dovolit. Jde totiž o porušení božského zákona, urážku důstojnosti lidské osoby, zločin proti životu a proti lidstvu.

*Kongregace pro nauku víry,
Deklarace o eutanazii (výňatek),
5. května 1980*

Pondělí 12. 8. 2013: 6:05 Quo vadis – Útěk z Iráku 6:35 V pohorách po horách – Hřčava 6:45 Místo zvané domov 7:55 Přijeme si... 8:10 Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou 8:30 Outdoor Films (5. díl) 10:05 Jako hořčičné zrno (2. díl) 10:55 Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová 11:15 Návrat 11:25 Don Bosco v Angole 11:40 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 11:45 Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce 11:55 Z pokladů duše: P. Vít Zatloukal – Vztah s Bohem [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 A vy páni muzikanti... 13:15 Setkání 13:40 Kde dřevo voní láskou 13:55 Národní park Podyjí – povodí Klapera potoka (10. díl) 14:10 Obec Madunice 14:20 P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou [P] 16:00 Vše pro mého krále a královnu 16:30 Probuzení Haiti [P] 17:00 NOEparáda (216. díl) [L] 18:05 Písničky Michaela Novozámské 18:25 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 18:30 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:00 Na koberečku 19:20 Ars Vaticana (16. díl) 19:30 Přijeme si... 19:45 Zprávy z Věčného města: 12. 8. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: P. Vít Zatloukal – Vztah s Bohem 20:00 Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti [P] 20:25 Klapka s... (55. díl): Emilem Chlebničanem 21:25 To pravé srdce Evropy 21:45 ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:30 Kulatý stůl: Cesta za poznáním svědků víry 20. století.

Úterý 13. 8. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 12. 8. 2013 6:15 Slavnostní koncert ze Křtin u Brna 7:30 Světec dvou národů 8:00 Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová 8:55 Probuzení Haiti 9:25 Cesta k domovu 9:45 Poselství svatých: František z Assisi 10:00 Quo vadis – Útěk z Iráku 10:30 ThLic. Veronika Barátová – Rodina jako obraz Boží 11:15 Pilátova amnestia 11:40 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 11:45 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 11:55 Z pokladů duše: Vendy Čivišová – Každá služba má své hranice [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (62. díl): Dechovka 12:35 Zprávy z Věčného města: 12. 8. 2013 12:45 Ars Vaticana (16. díl) 12:55 380. výročí příchodu Řádu piaristů 13:10 Svědek naděje (3. díl): Hradec Králové 13:40 V pohorách po horách – Hřčava 13:50 Deník Otty Wolfa a osudy jeho rodiny 14:25 Kulatý stůl: Cesta za poznáním svědků víry 20. století 16:00 Obec Pobedim 16:10 Přijeme si... 16:25 Kouzlo štipkých varhan 16:40 Dvanáct rwandských mučedníků 16:55 Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová 17:15 Poodří – mokrady mezinárodní významu České republiky 17:55 Noeland (41. díl) 18:25 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 18:30 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce 18:40 Hermie a neposlušná včela Buzby 19:15 Melódia dýny 19:30 Návrat 19:40 Zpravodajské Noeviny (508. díl): 13. 8. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: Vendy Čivišová – Každá služba má své hranice 20:00 Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst, SDB 21:15 Kamarádi 21:25 Zpravodajské Noeviny (508. díl): 13. 8. 2013 21:40 Přijeme si... 22:00 Jak potkávat svět (8. díl): se Štěpánem Rakem a jeho synem Janem-Matějem 23:30 Zprávy z Věčného města: 12. 8. 2013 23:40 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 23:55 Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou 0:15 Kde dřevo voní láskou 0:30 Po stopách sv. Pavla v Turecku.

Středa 14. 8. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (508. díl): 13. 8. 2013 6:20 P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou 7:55 To pravé srdce Evropy 8:10 Cvrlikání (16. díl): Poutníci 9:15 Na východ od Říma 9:30 Ars Vaticana (16. díl) 9:40 Libanonský odkaz 10:00 Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst, SDB 11:15 Zprávy z Věčného města: 12. 8. 2013 11:25 Don Bosco v Angole 11:45 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce 11:55 Z pokladů duše: Bohdan Hezcko OFMConv. – Ostatky Maxmiliána Kolbeho [P] 12:00

Polední modlitba [L] 12:05 Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti 12:30 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 12:50 Jak potkávat svět (8. díl): se Štěpánem Rakem a jeho synem Janem-Matějem 14:25 Hlubinami vesmíru: s Dr. Vladimírem Wagnerem 2. díl 15:10 Poselství svatých: František z Assisi 15:20 Post Scriptum s kardinálem Dominikem Dukou 15:40 Zpravodajské Noeviny (508. díl): 13. 8. 2013 16:00 NOEparáda (216. díl) 17:00 V posteli POD NEBESY V. (7. díl) 18:00 Zprávy z Věčného města: 12. 8. 2013 18:10 Tatman 18:25 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 18:30 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání 18:40 Klapka s... (55. díl): Emilem Chlebničanem 19:40 Přijeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše: Bohdan Hezcko OFMConv. – Ostatky Maxmiliána Kolbeho 20:00 BET LECHEM – vnitřní domov (24. díl): Jiří Karas 20:15 P. Petr Šikula – Víra a mládí 20:55 Den na koncilu: Událost, která změnila církev 22:00 Probuzení Haiti 22:30 Zpívej a potichu nezůstávej 22:55 Quo vadis – Útěk z Iráku 23:25 Národní park Podyjí – povodí Klapera potoka (10. díl) 23:45 Večer s osobnostmi: Svobodný člověk Václav Malý, Cesty Václava Havla, Rafael Kubelík.

Čtvrtek 15. 8. 2013: 6:05 Kouzlo štipkých varhan 6:20 Jaroslav Sucháček 6:30 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:50 BET LECHEM – vnitřní domov (24. díl): Jiří Karas 7:05 Platinové písničky (62. díl): Dechovka 7:35 Outdoor Films (6. díl) 9:05 Poselství svatých: František z Assisi 9:15 Kde dřevo voní láskou 9:30 Přijeme si... 9:45 Návrat 10:00 O Mariánské pouti v Levoci 10:30 Mše svatá ze slavnosti Nanebevzetí Panny Marie z Castel Gandolfo [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Večer s osobnostmi: Svobodný člověk Václav Malý, Cesty Václava Havla, Rafael Kubelík 13:20 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 13:40 Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti 14:05 Rok na Svatém Hostýně 15:00 Noeland (41. díl) 15:30 Rok vína 16:00 Zpravodajské Noeviny (508. díl): 13. 8. 2013 16:15 Svědek naděje (4. díl): Denver a Toronto 16:40 Kurzy Alfa 16:55 V pohorách po horách – Hřčava 17:05 Budu pomáhat: Smíšek [P] 17:10 Poselství svatých: František z Assisi 17:20 Přijeme si... 17:35 Ars Vaticana (17. díl) [P] 17:50 Hermie a neposlušná včela Buzby 18:25 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 18:30 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vtr 18:40 Mariánské korunovace v dějinách 19:05 Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová 19:55 Z pokladů duše: Helena Šimoníková – Růst víry ve vztazích 20:00 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské [P] 20:50 Kus dřeva ze stromu: Vrba [P] 21:10 Osmý tón Svatého Hostýna 21:35 Post Scriptum s Mons. Janem Graubnerem 22:00 Má vlast: Svatý Hostýn 23:15 Quo vadis – Útěk z Iráku 23:45 Jeskynní ptáci 0:05 Světověznámé výšivky z Cífera 0:20 Život zvířeti.

Pátek 16. 8. 2013: 6:05 Liptál včera a dnes 6:35 NOEparáda (216. díl) 7:35 Národní park Podyjí – povodí Klapera potoka (10. díl) 7:50 Co je dobré vědět, když... 8:35 Probuzení Haiti 9:05 P. Petr Šikula – Víra a mládí 9:45 Na koberečku 10:05 Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti 10:30 Cvrlikání (5. díl): Zhasní 11:40 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 11:45 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vtr 11:55 Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Jak rozlišit falešné duchovní dary [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přijeme si... 12:20 Hornolidečko – Študlov 12:30 Kořeny 13:10 Ars Vaticana (16. díl) 13:20 BET LECHEM – vnitřní domov (24. díl): Jiří Karas 13:40 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 14:00 A vy páni muzikanti... 15:10 Sme ich rodina 15:20 To pravé srdce Evropy 15:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 16:00 Kus dřeva ze stromu: Vrba 16:25 Na východ od Říma 16:40 Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst, SDB

18:00 Nábožné združení svätého Jozefa 18:25 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 18:30 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti 18:40 V posteli POD NEBESY V. (7. díl) 19:30 Šance pro každého a Pohyb pro každého 19:45 Zprávy z Věčného města: 16. 8. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: P. Pavel Semela – Jak rozlišit falešné duchovní dary 20:00 Kulatý stůl – Doprovázení mladých po opuštění dětského domova 21:30 Zhora dané: Vendelín Baláz 21:40 Na koberečku 22:00 Jako hořčičné zrno (3. díl) [P] 22:50 Přijeme si... 23:05 Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová 23:55 Svědek naděje (4. díl): Denver a Toronto 0:20 Umění sklářských mistrů 0:50 V pohorách po horách – Hřčava.

Sobota 17. 8. 2013: 6:05 Hornolidečko – Študlov 6:15 Post Scriptum s Mons. Janem Graubnerem 6:35 Svědek naděje (4. díl): Denver a Toronto 7:00 Don Bosco v Angole 7:15 Poselství svatých: František z Assisi 7:25 BET LECHEM – vnitřní domov (24. díl): Jiří Karas 7:40 Zprávy z Věčného města: 16. 8. 2013 7:50 Nemusíme, chceme! 8:35 Noeland (41. díl) 9:05 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 9:10 Hermie a neposlušná včela Buzby 9:50 NOEparáda (216. díl) 10:50 V posteli POD NEBESY V. (7. díl) 11:40 Salesiáni v Brazílii 11:55 Z pokladů duše: ThLic. P. Vojtěch Koukal – Bůh není samotář [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Zprávy z Věčného města: 16. 8. 2013 12:20 Jako hořčičné zrno (3. díl) 13:10 Kouzlo štipkých varhan 13:25 Hornolidečko – Študlov 13:40 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské 14:30 Přijeme si... 14:45 Pražská Loreta 15:10 Světověznámé výšivky z Cífera 15:25 Platinové písničky (62. díl): Dechovka 16:00 Hlubinami vesmíru: s Dr. Vladimírem Wagnerem 2. díl 16:40 Barva lásky 17:10 Návrat 17:20 Pro vita mundi (44. díl): Plk. v.v. František Valdštýn 18:05 CHKO Křivoklátsko-Vůznice, Týřov-Oupovský potok, Lánská obora (11. díl) 18:25 Sedmihlásky (39. díl): Zahrajte mi, muziganti 18:30 Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti 18:40 Živě s biskupem: Mons. Karel Herbst, SDB 19:55 Z pokladů duše: ThLic. P. Vojtěch Koukal – Bůh není samotář 20:00 Cesta k andělům (61. díl): Marie Rottrová 20:50 V pohorách po horách – Radhošť 21:00 Dopsy z rovníku 21:40 Dvanáct rwandských mučedníků 22:05 Zprávy z Věčného města: 16. 8. 2013 22:15 Budu pomáhat: Smíšek 22:20 P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou 0:00 A vy páni muzikanti...

Neděle 18. 8. 2013: 6:15 To pravé srdce Evropy 6:30 Klapka s... (55. díl): Emilem Chlebničanem 7:30 Ars Vaticana (17. díl) 7:40 Kulatý stůl: 100. výročí narození Josefa Zvěřiny 9:15 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské 10:10 Zprávy z Věčného města: 16. 8. 2013 10:30 Primiční mše svatá P. Michala Zahálky v Jednově [P] 11:55 Z pokladů duše: sr. Veronika Barátová – Vztahy [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 Zpravodajské Noeviny (508. díl): 13. 8. 2013 12:35 Umění sklářských mistrů 13:05 Platinové písničky (63. díl): Dechovka 13:40 Cesta k andělům (61. díl): Marie Rottrová 14:30 Budu pomáhat: Smíšek 14:40 P. Petr Šikula – Víra a mládí 15:20 Na koberečku 15:30 Don Rua – nástupce 16:00 Svatá Anežka 16:20 Hermie a vánoční dort 16:55 Sedmihlásky 17:00 Noeland (41. díl) 17:30 Děti pomáhají dětem 18:05 V posteli POD NEBESY V. (7. díl) 18:55 Zprávy z Věčného města: 16. 8. 2013 19:15 Poselství svatých: Matka Tereza 19:25 BET LECHEM – vnitřní domov (24. díl): Jiří Karas 19:40 Přijeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše: sr. Veronika Barátová – Vztahy 20:00 Den pro Agapé (1. díl): s otcem Josefem Zvěřinou 21:15 Světci a svědci: Josef Zvěřina [P] 21:30 Den pro Agapé (2. díl): s otcem Josefem Zvěřinou 22:50 Odkaz předků (5. díl): Stará Voda 23:05 Jako hořčičné zrno (3. díl) 0:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:10 Ars Vaticana (17. díl) 0:20 Dvanáct rwandských mučedníků 0:35 Nábožné združení svätého Jozefa.

DĚKOVNÁ DOŽÍNKOVÁ POUŤ v Blatnici pod Svatým Antonínem se uskuteční **25. srpna 2013 v 10.30 hodin**. Sloužit bude J. Em. Miroslav kardinál Vík z Prahy. Krojované procesí vyjde od farního kostela v 9.30 hodin.

JUBILEJNÍ POUŤ K PANNĚ MARIÍ SVATOTOMSKÉ - OCHRÁNKY NI MĚSTA BRNA A PERLE MORAVY bude ve **čtvrtek 15. 8. 2012 v 18.30 hod. v bazilice Nanebevzetí Panny Marie - Mendlovo náměstí, Brno**. Od 17.30 hod. bude modlitba růžence, v 18 hod. mariánské nešpory a v 18.15 hod. litanie loretánské. Pontifikální mši svatou bude celebrovat doc. Dr. Ambroz M. Štrbák OPraem., opat. Během **přípravného tridua** budou celebrovat mši svatou vždy v 18.30 hod. tyto kněží: 12. 8. R.D. Miloslav Kabrda, SDB • 13. 8. R.D. Martin Mališka • 14. 8. R.D. ThLic. Tomáš Holý. Při poutni bohoslužbě bude požehnan jubilejní zvon. Na tuto mariánskou slavnost srdečně zvou starobrnění augustiniáni.

Na Svatém Kopečku u Olomouce se koná v **neděli 1. září 2013 18. POUŤ MATICE SVATOKOPEČKÉ**. V jejím rámci proběhne od 13 hodin ve Francouzském sále svatokopečké fary valná hromada, po jejím skončení bude v bazilice v 15 hodin sloužena mše svatá za živé a zemřelé členy MSK. Hlavním celebrantem bude olomoucký pomocný biskup Mons. Josef Hrdlička, koncelebruje P. Jakub Karel Berka OPraem.

Společenství cyrilometodějských poutníků Vás zve na **XIII. CYRILOMETODĚJSKOU PĚŠÍ POUŤ NA VELEHRAD** na poděkování za poselství evangelia, které přinesli svatí Cyril a Metoděj před 1150 lety a s prosbou za obnovení víry v našem národě. Putujeme z Vranova nad Dyjí **od 19. srpna 2013**, zahájení v 15 hod. mši svatou, je možné se připojit kterýkoliv den. Pouť vrcholí v sobotu 24. srpna 2013 v bazilice na Velehradě. **Duchovní téma:** Apoštolské vyznání víry. Více na www.fatym.com.

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ (oprava) - ve čtvrtek 15. srpna mše svatá v 10 hod. nebude, ostatní program je beze změn.

Duchovní programy a kurzy v exercičním domě na Svaté Hoře v roce 2013 (říjen - listopad)

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
7. 10. 2013 17.00 hodin	11. 10. 2013 8.30 hodin	„Rozjímání se zakladateli řádů a kongregací“	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1510 Kč
18. 10. 2013 17.30 hodin	20. 10. 2013 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Michal Němeček	0 Kč
21. 10. 2013 17.30 hodin	25. 10. 2013 8.30 hodin	Exercicie „Věřím“	David Horáček, CSsR	1510 Kč
3. 11. 2013 17.30 hodin	9. 11. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Vladimír Málek	2310 Kč
10. 11. 2013 17.30 hodin	16. 11. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	2310 Kč
21. 11. 2013 17.30 hodin	24. 11. 2013 13.00 hodin	„Krásná literatura a duchovní život“	P. Petr Beneš, CSsR	1200 Kč
28. 11. 2013 17.30 hodin	1. 12. 2013 13.00 hodin	„Ohlédnutí za Rokem víry“	P. Stanislav Příbyl, CSsR	1200 Kč

Přihlášky písemně na adresu: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II - 591 • e-mailem na ex.dum@svata-hora.cz vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

10. - 17. SRPNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 8.	PO 12. 8.	ÚT 13. 8.	ST 14. 8.	ČT 15. 8.	PÁ 16. 8.	SO 17. 8.									
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1708	1924	1469	1654	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	786	884	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1708	1925	1469	1654	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1470	1655	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	813	914	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1710	1926	1470	1655	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	709	800	1049	1169	1065	1186	1467	1652	1471	1655	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1711	1927	1471	1656	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	709	800	1613	1650	1466	1651	1467	1652	1471	1656	1476	1661	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1264	1402	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1472	1657	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1265	1403	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1472	1657	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	709	800	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1471	1656	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1473	1658	1473	1658	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1468	1653	1474	1659	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1649	1866	1661	1878	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1468	1653	1474	1659	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	709	800	710	801	1059	1180	1074	1196	1468	1653	1474	1660	1121	1246	710	801
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1468	1660	1474	1660	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	709	800	709	800	1613	1650	1466	1651	1469	1654	1471	1656	1476	1661	711	802
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 11. 8. - 19. neděle v mezidobí
1. čt.: Mdr 18,6-9
Ž 33(32),1+12.18-19.20+22
Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
2. čt.: Žid 11,1-2.8-19
Ev.: Lk 12,32-48
Slovo na den: *Vaše lampy at' hoří.*

Pondělí 12. 8. - nez. pam. sv. Jany Františky de Chantal
1. čt.: Dt 10,12-22
Ž 147B(147),12-13.14-15.19-20
Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 17,22-27
Slovo na den: *Abychom je však nepohorsili, dej jim.*

Úterý 13. 8. - nez. pam. sv. Ponciána a Hippolyta
1. čt.: Dt 31,1-8
Dt 32,3-4a.7.8.9+12
Odp.: 9a (*Hospodinovým podílem je lid jeho.*)
Ev.: Mt 18,1-5.10.12-14
Slovo na den: *Várujte se, abyste nikým nepohrdali.*

Středa 14. 8. - památka sv. Maximiliána Marie Kolbeho
1. čt.: Dt 34,1-12
Ž 66(65),1-3a.5+8.16-17
Odp.: srov. 20a+9a (*Bůh buď veleben; on dal život naší duši.*)
Ev.: Mt 18,15-20
Slovo na den: *Kářej mezi čtyřma očima.*

večer:
1. čt.: 1 Kron 15,3-4.15-16; 16,1-2
Ž 132(131),6-7.9-10.13-14
Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejdí na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
2. čt.: 1 Kor 15,54-57
Ev.: Lk 11,27-28
Slovo na den: *Blahoslavený život, který tě nosil.*

Čtvrtek 15. 8. - slavnost Nanebevzetí Panny Marie
1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3-6a.10ab
Ž 45(44),10b.11a+12a.16
Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)
2. čt.: 1 Kor 15,20-27a
Ev.: Lk 1,39-56
Slovo na den: *Hladové nasytí dobrými věcmi.*

Pátek 16. 8. - nez. pam. sv. Štěpána Uherského
1. čt.: Joz 24,1-13
Ž 136(135),1-3.16-18.21-22+24
Odp.: *Jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*
Ev.: Mt 19,3-12
Slovo na den: *Dva budou jeden.*

Sobota 17. 8. - nez. sobotní pam. Panny Marie
1. čt.: Joz 24,14-29
Ž 16(15),1-2a+5.7-8.11
Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)
Ev.: Mt 19,13-15
Slovo na den: *Vložil na ně ruce a pomodlil se.*

